

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-ora 6 cr., a treia-ora 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplăcii Nr. 15.

Telefon Nr. 14.

Se prenumără și la poste și la librării.

În România:

la dnul Carol Schulder în București, strada Labirint nr. 4.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscripte nu se înapoiază. Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

„Doina lui Lucaci”.

(L.) Procurorii maghiari au ajuns procure terii adevărate reprezentății operete comice.

Așa de pildă, cel dela Deva mai mult trecut pornise proces contra unui ran, care după-ce beuse trei litre de rachiu — lucru constat prin chiar măști „patrioți” — ar fi injurat strașnic pe „națiunile alese” ale lui Árpád și Brail. Cu toate acestea, el a fost osândit la trei luni... temniță de stat! Pentru fiecare litru de rachiu câte o lună!

Cel din Sibiu a ținut și el să nu se arete mai pe jos.

A pus în scenă un proces, care în Franța ori în alt stat cult, ar fi produs senzație enormă prin comicalul său. Autorii de librete pentru comice operete au fi grăbit să asiste și să surprindă scene, cari aduse la teatru, ar procura publicului o ne mai pomenită veselie.

Închipuiți-vă, iubii cetitori, un tribunal: la masă judecători gârboviți și bosîți, alături de ei un notar mai tânăr, îmbind — căci înțelege comicalul situației — mai la o parte procurorul grav. Pe masa lui este întinsă o hârtie: hărta cu pricina. În câteva versuri, ea curinde jalea ce a străbătut toate inimile lui neam, care avea în temniță pe cel mai iubit fiu al său. Ear' procurorul vorbește de primejdii pentru stat, de războaie între popoare... și toate acestea zice că repede o să vină, dacă înțelepții împărtășitori ai dreptății nu vor săndi... poesia! Și ce osândă, Doamne! cere stîrpirea ei până în al șaptelea neam! Nu se mulțumește cu confiscarea părții tiparite, ci cere nimicirea chiar a plăcilor și formelor tipografice criminale, cari s'au dat ca mijloace josnice pentru ca oamenii răi de suflet să arunce patina în primejdii. Notarul — se vede a fi un om foarte de spirit — a întrebă — de sigur în ironie, — dacă nu cere confiscarea a chiar a — *literelor* cu cari s'a tipărit poesia?! Pentru că procurorul părea a fi dintre cei din neam cu suflet negru. Nu iartă nimic și pe nimenea. Ne și mirăm că cerut poliției să-l scoată pe autor chiar și din mormânt, unde — nu e exclusă posibilitatea — foile ungurești o să

scrie, că s'a ascuns de frica „puterii de stat maghiar”...

Rămâne acum, ca forurile justițiere mai înalte să și anuleze sentința, pe motiv, că nu s'a dat destulă „satisfacție” „maiestății statului maghiar”, pentru a cărui „salvare” vinovații nici în mormânt să nu scape de pedeapsă.

Ori-că se va da ascultare cererii procurorului de a se confiscă până și plăcile și formele, poate chiar și literile cari au contribuit la tipărirea poesiei... Închipuiți-vă ce muncă pe tipografi nostri: până vor alege din miile de litere tocmai pe cele „vinovate”.

Vor fi fost multe procese comice pe la tribunalele ungurești, dar' mai de ris ca cel de ieri, cu greu se va fi petrecut altul. Ne și vine aproape să compătimim pe apărător. Pentru demnitatea sa de Român și avocat, a trebuit să se țină serios, un lucru aproape de admirat, când ești silit să figurezi într-o afacere, care numai ris și veselie poate stîrni. Pentru că dacă o lua și d-sa pe coarda procurorului, trebuia cel puțin să se ceară aminarea procesului, pe cuvânt că procedura de instrucție nu e completă: autorul poesiei nu a fost ascultat; judele de instrucție să se pună întâiu în legătură cu cei din raiu ori iad, și numai după-ce va fi aflat dela ei adevărata intenție a decedatului autor, să propună pertractarea finală. Altmintre nu este urmăriță și pedepsită ideea, ci se confiscă numai niște lucruri de metal, cari zadarnic te muncesci de procuror, — dar' nu o să simți că le ai confiscat! Ce 'mi te-ai făcut atunci cu „satisfacție” de dat „națiunii insultată”, cine va fi simțit altmintreli „greutatea puterii” „statului suveran”?

Și încă un lucru. Să zicem că ai confiscat plăci, forme și litere? Împedecă-ai oare prin aceasta ca deal și vale să nu răsună de „Doina lui Lucaci”, care s'a subit în sufletul Românului ca apa în pământ? Dar' Doina înscrimată o cântă azi și copiii de școală, o cântă flăcăi și fete. Ca să împedecăți cântarea ei, ar trebui să puneți la spatele fiecărui Român câte un gendarm. Ear' atăția gendarmi nici bani n'ati avu cu ce să-i țină, nici nu aveți de unde să ni-i faceți, căci atăția Unguri nu sînt nici chiar numărînd copiii și femeile!

Ori că procurorul din Sibiu cere o sentință contra Doinei numai ca să investască pe gendarmi cu puterea de a pedepsi pe cei-ce cântă „Doina lui Lucaci”? Dar' atunci — după-cum a zis apărătorul — contribuiți numai la sporirea brutalităților gendarmereștii. Dar' atunci judecătorii și tribunalele ungurești nu dreptate ar servi, ci unealtă ale procurorilor prigonitori s'ar arăta, atunci procesul de ieri n'ar avu nici meritul de a fi fost o scenă comică, ci sub o formă hazlie, ar ascunde intenții criminale.

Proces de presă slovac. La 12 Decembrie n. se va pertracta procesul de presă contra ziarului „Národné Noviny” pentru un articol, scris și iscalit de unul din cei mai vechi luptători slovaci, preotul rom.-catolic Romuald Zaymus din orașul Jilina (Zsolna). Apărătorul lui va fi avocatul Ioan Mileț, un bărbat, care până acum avea ținută foarte rezervată, nu se „expunea” nicăiri.

Pertractarea promite a fi interesantă.

Poporul nedreptățit de „Dreptatea”. În numărul seu 251 a. c. „Dreptatea” se plînge amar de indiferența poporului român, mai ales a celui din Banat. Ziarul timișorean scrie: „Interesul bine înțeles al poporului pretinde, ca el cu trup cu suflet și cu însușește să sprijinească toate întreprinderile inteligente ale și cu însușește națională să se susțină; să sprijinească comerțianții, industriașii, advocații români, pe protopopi, preoți și învățători: să nu meargă cu sudorea lui la alții, ca să-i îngrăseze chiar în spinarea și în detrimentul neamului seu și al seu propriu. Dar' întîmplă-se așa? Nu prea! În părțile ardelenesti, onoare poporului din Ardeal, da: cam așa se întîmplă; dar' în părțile ungurene, mai ales în cele bănățene, — de fel nu! Foarte puține sînt pe aici excepțiunile dela această regulă tristă. De foile românești poporul din Banat aproape nici că vrea să știe ceva (vor fi și foile de vină, nu? Red. „Trib.”) Dacă nu ar fi inteligența: comercianții, industriașii, advocații, preoți, protopopi, vladici, consistoare, învățători și alții, nu ar pute subsista nici o foare română, căci opinca obvine între abonenți numai ca străcurat prin urechia acului! Cunoaștem comune, cari ar fi în stare, ca ele singure să susțină câte o foale, de fapt nu au nici de leac! Din acest punct de

vedere, opinca bănățeană și ungureană este și „economică” și „hameșă”.

Lăsăm confratelui din Timișoara răspunderea pentru adevărul celor-ce spune. Dar' dacă așa este, ar fi mai important să cerceteze cauzele apariției și modurile de a le lecu. În de-acestea se probează omul muncitor și pricepător al muncii.

Spicuri din presă.

(Urmare și fine).

Lunga noastră disgresiune a fost menită să arete ce fel de aparat s'a pus să hodoroagească, ca polobocul [gol, în contra noastră. Tot ce-i rău în situația noastră tristă se pune în spatele politiceii din anii din urmă! A dovedi cu multă serioșitate ce fals și perfid este organul pus în slujba acestor încercări — ar fi cea mai mare neserioșitate.

După-ce am semnalat în sîncercările acestea impotente, pot să revin la chestia dela care pornisem: a oamenilor. După distinsul nostru conducător și scriitor politic Eugen Brote, dintre acestia mai des lovit este — nu pricep de ce — Dr. V. Lucaci. Oamenii capabili să feliciteze pe un Iosif Gall pentru o decorație primită ca preț pentru tradarea bisericii și nației sale (nr. 113), se obraznicesc a-i atribui lui Dr. Lucaci relațiuni mișelești — cu guvernul maghiar! „Telegraful Român” îl acuză adecă (nr. 110) că:

„el are sau cel puțin își însușește și misiune politică în Roma, și se îngrijește, ca eminațiunile, ce le face ici-colea, pe calea usitată să vină și la cunoștința guvernului, ear' biurul de presă se îngrijește mai departe să le dea în publicitate.”

Dr. Lucaci — furnisor de material pentru guvernul maghiar, biurul lui de presă și haita publicistică, care-l servește! Dr. Lucaci — un trădător! Dr. Lucaci — un om, pe care trebuie să-l primim cu petri, nu cu flori, când va reveni între noi!

Doamne, ce păcătoși ne-ai creat tu pe noi!

Care să fie scopul acestor isprăvuri scârboase? Căci un scop vor fi avînd și ele.

Ni-se pare că acest scop (chimeric) îl putem ghici din alte pasaje ale „Telegrafului Român”.

El este: ori îi înmuem ori îi perdem. (Bree!)

Și, așa fiind, nu ved obraznicii scribi că se fac de ris? Încă tot nu știu ei, că dau cu mazere în păreți, când a stfel dau în profunda conștiență a poporului despre valoarea unui bărbat politic ca Lucaci? Și, de altă parte, pe cine cred ei că vor terorisa, că vor constrînge prin insulte să „nu mai lase ca șoarecii să sară pe masă cum jucau când ei erau în Vaț, ear' organul lor ajunsesse earăși pe mîna bucureștenilor? (nr. 118)“.

Un alt mijloc de luptă scoate aici ghiarele: tendența de a băga vrajbe între exilați și întemnițați; un alt colț din scârnavă operațiune a dușmanilor partidului național se desvêște cu o naivitate de care — trebuie să surzi. Ca-și-cum nu ar fi gata ferul ars pentru fiecare mână, care s'ar mișca în acest sens! Ca-și-cum oamenii „Telegrafului Român” ar mai fi capabili să facă această vrajbă!

Cu toate că nu-i mai ținem, că nu-mai sînt capabili a înfrîna lucrări, care pe ei nu-i privesc, totuși pentru ieraritate publicului am ținut să reluăm și acest pasagiu.

Tot mai mult se adeverește adevărul scos din vechia experiență, că de falsuri în descrierea situațiilor, de calumnii fără de nici o îndreptățire și de impotente amenințări și întrîngi nimenea nu s'a folosit și nu se folosește mai mult, decât acel grup de oameni cu idei și simțăminte financiare, cari și-au pus un automat în fruntea ziarului și — suflă, suflă un duh de otrăvuri într-o lume, care a început și continuă a reîntineri.

Și în al cuifolose se fac aceste lucruri? În folosul cui sînt chemate să opereze armele caracterisate mai sus? Și aceasta se spune — fără de nici o șfeală! Și aici sîntem puși într-o ușoară poziție de a înțelege — pe cine „Telegraful Român” continuă a compromite prin nepriceperea cu care-l slujește.

În clasică mîrdărie din nr. 108, organul Drului Olariu scrie:

„Cine ar fi dat afară pe doi metropoliți cu cinci episcopi, cu floarea inteligenței și poporului nostru de adevărată valoare, autoritate

FOIȚA „TRIBUNEI”.

Anacreontice.

Toate tainele.

Toate tainele sînt bune,
Căci cuprind dumnezeirea;
Dar' nu-i taină ca iubirea,
Când o simți și n'o poți spune.Foc e focul ori-și-unde:
El consumă tot ce-i vine;
Dar' nu-i foc ca cel-ce 'n mine
Arzînd — și 'n suflet pătrunde.

De ar fi...

De-ar fi codrul tot o via,
Via a mîndrii să fie,
Mîndra 'n via des să vie
Și eu vorbe... să mă ție,
Ear' cu struguri să mă 'mbie.Dar' căci codru-i codru 'n veci
Și-are umbre și prea reci:
Mîndra pe lângă el trece
Mă privește-atât de rece!
Și n'are gînd să se 'mpece.Și căci codru i fag și cer,
Ce se 'nață cătră cer:
Mă alungă dacă-i cer
Să mă lasă 'n el — să pier,
Ci cu dorul să mă 'nfier.

Stropi din cupă.

Când vrea să-mi omoară în suflet durerea,
Pe pieptu-mi se lasă și gura 'mi-astupă...
Ear' când vrea din gură-mi s'alunge tăcerea,
Stropi mari... ea îmi toarnă tot mereu din cupă.
Așa ânger, Doamne, nici în lumea veche
N'a putut să fie, azi nu cred că este;
Cineva de-ar zice, că are păreche,
Zice-i-ă: O, frate, tu-mi spui vr'o poveste...
Doamne, azi te rog, fă bine
Cu toți, căți sufer ca mine.De durere
Și tăcere,
Căci tu ai
Să le dai;
De te-or cere
În ne-avere:
Dă-le așa ângeri cum am unul eu,
Să cunoască și ei cine-i Dumnezeu!

Sonet.

Un viscol — lănzul căruia te scuturi
Și care par'că vrea sângele a-ți suge —
Cu furie de taur turbat greu muge,
În feresti aruncînd fulgi de nea ca fluturi.Pe-un jeratec, pîsiind, stă vravul de lemne,
Săracul suflă 'ncercîndu-și norocul,
Să-și desmorțască sângele; dar' că focul
Mai tare-adoarme — nu 'nțelege din semne...Sgriburind, eu mă-ășez sub țolul rece;
Încălzit de focul meu, prin minte-mi trece
Atăția ani... perduți, iubind-o, dar' vai!M'am încercat să-i aprind focul iubirii
Făr' a ști, că înzadar luptă contra firii...
O, nu s'aprinde 'n veci udul putregaiu!...

G. Bodnariu.

Magazinul Barbuni.

— Roman. —

De

André Theuriet.

Tradus de I. E. Prodan.

(Urmare).

Laurenția reveni. Amîndoi căpătau plăcere de această preumblare în largul pădurii. Frumosul timp, deliciosă beție a amorului, care începe, picantul miros al fructului oprit și mai ales cutezanța sinceră a junelei faceau pe Laurenția să calce peste pericolele acestor preumblări clandestine. Încât îl privia pe Olivier Duprat, răpit de forma ce-o luau lucrurile, el se arăta delicat și rezervat, păzindu-se mult de a-și strica situațiunea prin atacuri prea brusce. El știa să rămână înțelept și respectuos. Ca băiat rafinat și prudent, simția de altmintrelea puțină plăcere pentru îndrăgostirile în loc liber, pe care un păzitor nătăntoc sau un tăietor de lemne indiscret putea să le conturbă. Olivier era asemenea unui școlar, care a forat un frumos fruct, și pe care, știindu-și-l în bună siguranță în fundul buzunarului seu, se îndestulește de a-l atinge cu degetul din timp în timp, rezervându-și de a alege ora pentru a-l gusta în toată tîna. El calcula, că odată pe deplin stăpîn peste voința Laurenței, îi va fi ușor de a se însinua bunelor grații ale celor doi Barbuni, cari erau niște oameni de a-și porta de nas. El va deveni atunci amicului casei, comăseanul preferit și fără a-și strica reputațiunea, fără a-și compromite viitorul, fără a face scandal, va afla în confortabila locuință din strada Bourg-ului bună cină, bun popas de noapte... și celelalte.

Un incident neplăcut veni să strice această amabilă perspectivă. Până aci frumosul timp favorizase pe cei doi tineri; dar' într-o dupăamează, pe când se preumblau prin pădure, cerul se acoperi de nori, și pe neașteptate, un trăsnet le anunță o furtună, care se încmise în tăcere. Ei erau pe clina, care coboară spre Fains și la lumina unui fulger, vîzură deodată valea întunecată de nori mari.

Rîul era de tot negru; late valuri de ploaie mîinate de vînt începeau să ascundă colinele sub groase negure sure, — ei nu puteau să rămână în mijlocul pădurii și, alergînd de-alungul marginii ei, căutînd un adăpost ceva mai impermeabil decât ramurile stejariilor. Tocmai la piciorul coastei, se afla o bererie, bine cunoscută de pescarii, cari mergeau să se odihnească acolo la câte un pahar de bere, când peștii nu veniau să îmbrace în undiță. — Laurenția și Olivier, alergînd într'una, se repeziră în dirsta... care forma una dintre dependențele stabilimentului, și aici așezuși în dosul căzilor așteptau sfîrșitul viitorului. Era atît de întunec în această clădire luminată numai prin lumina dela poartă, încât nu se temeau de a fi recunoscuți. După o jumătate de oră, tunetele deveniră mai surde și mai îndepărtate, ploaia mai încetă și o rază de soare, străbătînd veselă în întunecimea dirstei, anunță celor doi așezuși, că puteau eși.

Cum își părăsiau locul de refugiu, tocmai mai advonul porții celei mari, dădură peste un oare-cine, care alerga în direcțiune contrară, și care ud până la pele se grăbia să intre în bererie.

Dar', printr-o nenorocoadă întîmplare, acest oare-cine nu era altul decât Delphin Nivard.

Laurenția îl recunoscu mai întăiu. Aid s'alergăm, zise ea lui Olivier cu voce lină, este dl Nivard!
Se depărță grabnic. Când fură la o sută de metri:
— Ești sigură că el s'el fie? întrebă Olivier.

— Așa cred, răspunse ea, fiindcă are să prânzească în seara asta la fermă cu Hiacint și cu dl Lafrogne.

Olivier Duprat se întoarse și căută cu un aer neliniștit spre berărie. Era chiar Nivard, într'adevăr. El se întoarse înapoi și, oprindu-se pe pragul porții, cu palma deasupra ochilor, părea a ochi, printre ultimele neguri ale vîfului, părechia care se depărta.

— Acesta-i lucru neplăcut! murmură Olivier Duprat, a cărui față se întuneca.

Laurenția era tot atît de neliniștită ca și tovarășul seu; dar' vîzîndu-l turbantat, vol să-l liniștească. — Del relua ea, Delphin Nivard nu ne-a vîzut decît din dos, și el are ochi slabi. Mă voi întoarce iute la Rembercourt unde îmi voi schimba haina și cofura înainte de ce ar sosi el, asta-l va încurca. Fii mîne la intrarea în pădure, și-ți voi povesti cum se vor fi petrecut lucrurile.

Pe asta se despărțiră. În ziua următoare, pe la 3 ore după amiază, Olivier o aștepta pe doamna Lafrogne la locul de întîlnire indicat.

În aceeași zi, pe la două ore, ampoiații din biurul lui Nivard fură foarte uimiți de-a vedea pe șeful rîndului lor scoțînd-și mînele de mătasă, perindu-și palaria și părăsindu-și fotoliul de piele. Delphin Nivard era un model de sîrguință, și conduita sa de astădată era într'atît de anormală, încât puse în uimire pe toți scriitorii diviziunii sale. Șeful de biuro

și putere? Și mai întrebăm: Cum ar fi condus acestia deputațiunea și cum au condus-o demagogii? Și tot mai întrebăm: Ce cred demagogii, pentru-ce nu s'au pus și nu s'ar pune frunții nostri în fruntea iubirii lor popor, unde li-e locul!?"

Miron, Mețianu și Szabó în fruntea unei deputații, care duce la Viena un Memorand? Aceasta-i un *hocuspocus* atât de mult îndrăgnea, încât nu începe îndoaie, că — toată lumea l-a crezut... Și deoare-ce „*Telegraful Român*” se laudă că-i ziar așezat și serios, nu avid de senzații, ca „*Tribuna*”, trebuie să credem, că se va fi plănuț și așa ceva și, mai puțin naiba ce aduce, că Miron și Szabó vor face încă isprava aceasta, să făurească ei un memoriu... de se-i meargă vesela! Și aceasta nu va mai fi, mă rog, o „acțiune ipocrită” (nr. 106); atunci „poporul fanatizat și rău sfătuit va fi pus sub conducerea bărbăților autoritativi (nr. 108) și anume: „la locul prim arhieriei noastre (nr. 107)”; „deoare-ce însă greco-catolicismul este agresiv, nu s'ar putea, decât să fie „la locul prim” un arhierie bun, nesuspect, desinteresat. Ah, stupid creier român, nu pricepi tu asta: Miron este cel chemat, Miron cel nerecunoscut! Plângi, națiune!

Eată unde ajungem judecând în mod logic și complet tot ce a scris „*Telegraful Român*” de vre-o 2—3 luni încoace: dureri vechi în forme nouă, susținute tot cu mijloacele cele vechi.

Și oamenii, cari au scris de acestea vorbesc de sângele „maiestatic”, care — ei spun — le curge prin vine.

De ce însă condeiul lor secretează atâtă murdărie și — atâtă — haz de clown?

Mai poți crede că sunt acești oameni — „periculoși” și vrednici de practică atențiune?!

La propoziția din urmă ne alăturăm și noi din toată inima. Și rugăm pe amicii nostri să ne crează cumva, că dacă am dat loc acestui glas, am fi dispuși a sta și alături de vorbă cu — Dr. Olariu și cu cei ce vorbesc dintr'nsul! Reintrăm în rezerva noastră! Articolul publicat o justifică din nou în mod decisiv. (Nota Redacției.)

Privitor la situația internă.

În „*Allgemeine Zeitung* din München” cetim următorul articol, care ne va interesa și pe noi:

Nu este de nici un bun augur pentru o ușoară rezolvare a pertractărilor iminente asupra pactului dualistic-economic între Austria și Ungaria, că atât dincoace cât și dincolo de Leitha se lățește tot mai mult ideea independenței. Este fără îndoială o fortificare a partidului independent maghiar, dacă reunirea celor două fracțiuni, divizate prin luptele pentru legile politice-bisericești, se pune în prospect.

se lua pe o stradă laterală și mergând dealungul țermului canalului, apuca și el direcțiunea fermei. Acesta era drumul cel mai lung, dar și cel mai puțin umblat. El sosi astfel, ferit de arbori, până la marginea din jos a pădurii și, acolo, sărind în tufiș cu agilitatea unei pisici sălbatice și cu iscusința unui vânător sub licență de vânat, merse fără șgom pe sub frunziș până aproape de Rembercourt.

Trei ore și jumătate sunară la biserică din Fains, când Laurenția părăsi ferma și apucă pe potecă, unde o aștepta tânărul Duprat.

— Ei bine, o întrebă Javier scrutând c'o privire de jude de instrucțiune fața puțin palidă a tinerei femei.

— Liniștește-te, răspunsese ea, eu cred că Nivard nu bănuște nimic. Când a sosit la prânz, eu mă metamorfozasem din tâlpi până în creștet; el nu părea de loc a fi prepușnic, și n'a zis o vorbă legănată despre întâlnirea sa... Afându-și omul, dacă ar fi avut cea mai mică presupunere, mi-ar fi dat s'o înțeleg prin oare-care alușune reușicioasă, fiindcă nu mă iubeste și nu i-ar fi părut rău să-mi facă o zi neplăcută.

— Nu imoportă, reluă Javier cu un ton apăsător, aceste primblări în aer liber sunt imprudente și trebuie renunțat la ele.

Ea îi arunca o privire de ochi surprinsă și amărită.

— Fie! murmura ea, căci d-ta o dorești.

— Este în interesul domniei tale, — ofta el cu un accent de ipocrită abnegațiune.

Ea scutura din umeri și făcu o față puțin resignată. (Va urma.)

Firește, Kossuth, fiul nu s'a arătat bărbat competent de a înlocui pe tatăl său întru toate. Cu toate acestea însă Maghiarii nu încetează de a-l face centrul cultului kossuthist. Kossuth cel tiner ează și a întreprins înainte de asta una dintre călătoriile sale de agitare, acum la „Mező-Tur”, unde un preot calvin l'a salutat între altele cu următoarele cuvinte:

„Tu ești speranța încorporată a națiunii. Tu ești cel mai bun după D-zeu, în locul părintelui tău, tu ne vei fi al doilea părinte”. Răspunsul lui Kossuth nu a fost mai puțin lipsit de agitare; el vorbi despre imposibilitatea de a perli națiunea maghiară, despre mâni nefaste de înăbușitori, ce se ofer națiunii acesteia pentru încheierea alianței, despre interese străine ce dispun asupra sângelui și a banilor cetățenilor. „Noi trăim cu Austria în căsătorie, decât că evenimentele din patruzeci-și-opt ne-au întinerit, pe când consoața noastră a rămas o fată bătrână și urâtă.”

E de mirat deci, dacă voim a ne divorța de cătră acest consorte, înosebi pentru-că ne costă atât de mult? Dar și Austria-ului ține la noi numai din interes, și — înecetând de a avea banca comună și venite comune vamale — el va căuta a se elibera de cătră noi”. Întocmai contrariul îl află german-naționalii în relațiunea dintre Austria și Ungaria.

Înainte de toate ei află în raportul cuotelor de contribuție în afacerile comune (70 procente pentru Austria, 30 pentru Ungaria) o scurtare a Austriei, cu atât mai mult acum, când dezvoltarea economică a Ungariei progresa mai tare decât în părțile cisleithane. Chiar și reuniunea economică din Austria-dejos se plânge asupra pactului din care Ungaria are partea leului, întrucât prin el se urcă industria maghiară în contul Austriei. Evenimentele din urmă au marit curentul; nu este de a se lua ușor, dacă Drul Lueger se pune în fruntea tuturor acelor, cari sunt pentru independența Austriei.

Ce urmare va avea aceasta? În ciuda tuturor furtunelor nu se va uita proverbul, că mămăliga nu se mănâncă așa de arzătoare, precum e când ferbe. Există aune și adevăruri din convingere a dualismului, și la tot cazul ar fi cel mai cutesat experiment în istoria monarchiei habsburgice, dacă separarea s'ar face până la uniunea personală. Nu este de desconsiderat, dacă „*Ostdeutsche Rundschau*” indică, că majoritatea austrofilă a populațiunii din Ungaria este împedecată prin abuzurile electorale, de a-și ridica vocea în parlamentul ungar.

Pe de altă parte a devenit tot mai evident, că partidul național maghiar al contelui Apponyi se apropie pe planul inclinat tot mai mult de partidul independent, deși fusiunea încă nu este pozitiv în prospect.

Posiția partidului liberal dominant nu se întărește nici decât, dacă contrarii îl acasă pentru corupțiune. Deja de luni a publicat o foaie maghiară o listă a membrilor din partidul guvernamental, cari stau în fruntea consiliilor administrative — sunt cu totul 93 și 10 dintre acestea ocupă mai multe poziții, între 10—24. I-se impută (partidului) că se îngrijește sistematic, ca numărul alegătorilor opoziționali să devină tot mai restrâns prin exmiterea altor liste.

De fapt a scăzut în cele 15 comitate din Transilvania numărul alegătorilor dela 1880 până la anul 1895 cu 10.000, firește ca nu fără de a sta lucrul în vre-un raport cu împrejurările economice, cu toate-că se aminteste adese, că pe timpul când Bánffy a fost comitele-suprem al comitatului Solnok-Dobăca, a scăzut numărul alegătorilor în acel comitat, ear' după-ce s'a depărtat el, numărul earăși s'a urcat. Poate-se oare de aci deduce, că Bánffy se prepară pentru alegeri noaue, ca să-și alcătuească majoritatea aplicată de a reîncheia pactul dualistic?

CORRESPONDENȚA

„TRIBUNEI”.

Chișineu, Nov. 1895.

Onomastica martirului Velicia a devenit o frumoasă sărbătoare, care a trecut peste înguste cadre ale onomasticilor. Nu veselia sburdalnică, ci cultul virtuților s'a sărbătorit aici căruia Dr. G. Popa i-a dat expresiune în următorul frumos toast:

„Julia și Romeo” sau „Romeo și Julia”; de pe așful Italianului la teatrul înțelegem, dacă este femeie sau bărbat, cine direge institutul, că fiecare sex oferă celuilalt antăetatea. Când se-mi direg cuvântul la această on.masă, cu permisiune zic eu încă, întâiu onorate,doamne, apoi onorații domni! Acest un pas înainte, femeile noastre l-au și meritat sub durata martiriului național, că toate s'au arătat la lume bărbate, și s'au purtat bărbate, dintre cari în prezentă salutăm mama martirului nostru, apoi soția dînsului. Trăească toate femeile bărbate!

Apartin femeile aici, la cultul nostru național, public și social. Acest cult are astăzi o sărbătoare; e onomastica martirului Mihai Velici. Eată ce ne-a întrunit? am venit să sărbătorim împreună învțăturile și principiile, faptele și suferințele martirului, după cari și dela cari sperăm izbândă.

Nimica se nu se peardă din lucrul omului. Așa ne învță și ne mângăie D-zeu. Suferințele și virtuțile sunt capitale de investit în viitorul generațiilor. Noi acestea le punem, ca dar curat înaintea Domnului.

Se clătina darurile, zice D-zeu în sfânta scriptură. Clătina jertfele aduse în biserică: grâu, pâne, vase șel. Cei sărmani cu mână goală, însă clătina și dinții că Domnul înțelege. Așa acum la rîndul lor, se clătina Domnului virtuțile și darurile noastre, tot avut nostru moral! — Ca în climă, așa în lumea sufletului încă, ce nu se clătina, macezește, și se simte într'un loc cu mirosul, ear' într'altul cu intelectul.

Este ocazia să ispitim, cum am făcut și compus programa noastră, ca să fie de bun miros și de acum înainte.

Aduc cunoscutul episod din 1847 cu baronul Nopcea. L-au întrebat compatrioții unguri de stat, că se resoala Românii? Li-a răspuns: Voi, cari mai înainte v'ăți plecat și v'ăți închinat la toți străinii, și la Turci și la Nemți, — astăzi ar fi dureros, să nu știți și se nu puteți încheia o pace de conviețuit cu cei compatrioți ai voștri români, după sute de ani!

Astăzi încă, dreptatea și pacea sunt programa noastră, pentru ea gata a intra în temniță. Din temniță încă pretindem. Că e de bun miros productul românesc, dovadă că ne fericesc toate neamurile Europei, numai Ungurul nu. Ziehy cearcă în Asia, conaționali pentru mileniu, pe când are acasă compatrioți de ajuns între naționalități!

Trăească programa și purtătorul aceleia! Clătinați virtuțile!

Părintele Mangra a îmbrăcat în splendoarea spirituală su idealurile naționale, Dr. Trailescu a zugrăvit artistic tabloul despărțirii și al revederii, vivacele martir cu spiritul său vulcanic a justificat legitimitatea luptei naționale, fericit că bunul D-zeu l'a învrednicit și pejel a aduce jertfă pe altarul național.

Familia este baza societății și unde în familie se cultivează astfel virtuțile, acolo va înflori și pomul vieții naționale.

Un oaspe.

De prin Ardeal.

(Scriori cătră amicul S. N.)

I.

Au trecut mulți ani, de când trăiam împreună. Eram atunci ambii studenți la universitate, în orașul C. Stăteam în aceeași odaie, și când ne întâlneam acasă, după cursurile dela universitate, dar' cu deosebire în serile lungi de iarnă, când în sobă pălăia focul și afară viscolea puternic, îți aduci aminte ce conversații interesante se încheau între noi? Tu îmi vorbeai cu însuflețire despre secretele și minunile naturii, îmi descriai viața vietăților microscopice, îmi înfățișai luptele lor „uriaș”, pe cari ochiul nearmat nu e în stare să le vadă, îmi tălăcuai amorul dintre flori ș. a., ear' eu îți făceam descrierea frumseților naturii din țeara noastră, peisagie și rarități, pe cari le văzusem și despre cari cetisem multe și-ți vorbiam cu drag despre călătorii.

Până atunci călătorisem încă puțin, dar' eu atât mai tare mă ardea dorul să plec prin țeară, când numai se poate, să străbat lunile și văile patriei noastre, udate cu sânge strămoșesc, să urc culmile munților, de unde se deschid ochiului uimit cele mai frumoase priveliști, să admir portul și obiceiurile patriarhale ale poporului nostru, să stau de vorbă la umbra de stejar cu Românul dela țeară, atât de deștept și cu sentimente nobile, cu un cuvânt să cercetez și să admir toate raritățile și frumsețele, ce mânia lui Dumnezeu le-a așezat în acest unghiu muntos al lumii, în acest „mușeu”, ce se chiamă Ardeal.

Acest dor m'a stăpănit mereu, mă stăpânește azi și-ți repet, ceea-ce-ți ziceam odinioară, că pentru mine nu este nimic mai plăcut, nu este nimic mai desfătător, și instructiv totodată, decât călătoriile.

Când privesc în ceață albastrie a depărtării conturile munților, îmi pare că ei mă chiamă să le urc coastele, să trec peste stâncile lor prăpăstioase, să străbat într'o altă lume, în lumea ciutelor de munte și a falnicilor vulturi carpatini; când îmi ajunge la ureche șuieratul trenului sau când privesc de pe virful unui deal șoseaua, care șerpuește ca o pânză albă prin verdeața câmpiei și apoi la o cotitură se perde din vedere, un dor, un tainic dor mă cuprinde, dorul de a pleca prin țeară, fără să știu unde și încătră, căci ori în care parte vei pleca prin Ardeal, vei rămâne totdeauna satisfăcut de cele-ce vezi.

Dorul de călătorie... acest dor m'a dat adese-ori în mână toiagul de călător, credincios tovarăș, de care însoțit am parcurs partea cea mai mare a micii noastre patrii; cu el a mână, am urcat coastele Tâmpel dela Brașov și de pe culmea ei, m'am desfătat în privirea frumseților Terii-Bârsei și a coronoiei de munți, ce o înconjoară; urcat-am Dealul-Devei, admirând puternicile ruine, ce-i încunună creștetul, ca o vechi și părăsită coroană; urcat-am piscul cel mai înalt al Ardealului, virful bătrânului Negoi, la o înălțime de 2536 metri peste nivelul mării, de pe a cărui muche stâncoasă și acoperită cu mușchi, se vede o jumătate de țeară, cu șiruri nesfârșite de dealuri și colnice; apoi urcat-am Tâblesul dela Nord și Retezatul dela Sud și alți uriași de ai falnicilor nostri Carpați. În excursiunile mele am cercetat și am admirat minunile naturii: Cheia-Turzii și stânca Detunată, am străbătut prin cele mai multe pasuri și chei ale Ardealului, prin aceste uriașe brazde, cari unesc țeară cu țeară, ținut cu ținut, apoi am beat apă din isvorul Oltului, m'am odichnit, ca călător, pe țărmul lacului S-Ana din Săcuie, atât de singuratic, atât de tăcut și... ce se-ți mai notez în fuga condeiului? Am fost în cetatea lui Huniade dela Hunedoara, în sala cavalerilor, în turnul Neboisa; am văzut la Grădiște ruinele Ulpiei-Traiane, cari au aspectul unui cimiter vechiu și părăsit, — cu adevărat cimiter, căci aici ne zace îngropată gloria străbună; am văzut sarcofagul lui Huniade și ale altor personaje istorice în biserică din cetatea Albei-Iuliei, și am vărsat lacrimi de durere pe mormântul lui Iancu la Țebea, sub goronul lui Horia, am deplâns aici nefericirea poporului român, demn de o soarte mai bună...

Călătorind astfel vei afla prin Ardeal la tot pasul regiuni romantice, peisagii pitorești, rarități și frumseți, cari te răpesc și îți rămân înțipărite în suflet pentru totdeauna. Știi bună-oară, că Bergner între altele zice despre poziția romantică a Brașovului, că sufletul lui adese-ori „se adâncește în admirarea icoanei acestui oraș, închis de toate părțile cu dealuri”, ear' Rac'us, cel mai mare geograf al timpului modern, a fost încântat de frumseța răpitoare a regiunii Retezatului nostru.

Dacă însă vei căuta prin Ardeal opere de artă, osteneala zadarnică îți va fi, căci de acestea vei afla puține sau mai de loc. Trebuie să știi, amice, că nouă Ardelienilor operele de adevărată valoare artistică ne lipsesc. Noi n'am avut pe un Canovas, pe un Raffello sau Michael Angello, cari să creeze cu dalta sau penelul lor opere artistice; nici mușee, cari să fie admirate de străinate, nu vei găsi prin Ardeal. Singurul mușeu, dar' mușeu provincial, care nu poate rivaliza cu mușeele mari de prin Occidentul Europei, este cel al lui Brukenenthal din Sibiu, apoi vre-o două-trei biblioteci mai mărușoare, încolo nimic. Chiar și anticitățile romane, de cari a fost atât de bogată țeara noastră, au fost, cele mai multe, scoase din Ardeal și ele azi fac podoaba mușeelor și colecțiilor din țările străine!

Monumente arhitectonice vei afla prin Ardeal, dar' foarte puține, cari să aibă valoare artistică. Astfel este cetatea lui Huniade dela Hunedoara, cu impunătoarea sală a cavalerilor; ea este plasmuită de maiestri aduși din sudul Francei. Sînt apoi câteva biserici, între cari îți amintesc aci biserica catedrală din Alba-Iulia cetate, restaurată de Huniade, cu turnul în stil renaissance italian și cu monumentele din interiorul ei; biserica luterană din Sibiu, zidită în stil gotic, unde între altele se afla deasupra intrării sanctuarului, tabloul: Restignirea lui Christ, zugrăvit de pictorul sa Ioan de Răpșov (Johannes de Rozenaw), la anul 1445, apoi încă câteva biserici săsești, precum biserica Neagră din Brașov etc., alătura de cari putem înșira din ale noastre mai vechi: biserica Sfântului Nicolae din Scheiul Brașovului și catedrala Blajului.

Aci am amintit aproape tot ce avem în acest gen. Dacă însă vei pleca prin Ardeal, ori în care parte (afară de o mică parte a Munților-Apuseni), te va cuprinde mirarea de câte ruine de cetăți, casteluri, șanțuri întarite, valuri și alte fortificații vei da. În sîsim, precum știi, și bisericele erau fortificate, formând castele bisericești, ear' în multe părți vei găsi ziduite și puse în stare de apărare chiar și gurile peșterilor și intrarea cheilor.

Ce va să însemne aceasta?

Răspunsul îți va scoate la iveală cauza pentru-ce la noi știința și artele n'au putut afla adăpost.

Aceste fortificații mute îți spun destul de elocuent, ca multe, foarte multe vifore au trecut peste țeara aceasta, lăsând fiecare pustiire și nimicire în urma sa. Ele s'au început cu acele năvăliri grozave de popoare sălbatice, cari au schimbat fața Europei, ear' în Dacia au nimicit cultura română, silind pe strămoșii nostri a se retrage la munți. Dar' pe când, pe la finea secolului al IX-lea, năvălirile pentru o parte mare a Europei, au

încetat, la noi în Ardeal ele s'au continuat și după-ce strămoșii nostri s'au așezat statornic în câmpii terii.

Nu mai năvălitorii s'au schimbat; în locul Hunilor și Avarilor s'au ivit Cumanii, dar' cu deosebire Tătarii și Turcii, ale căror invasiuni au ținut veacuri întregi. Pustiirile acestora au fost grozave, cetățile și orașele fortificate se apărâ cum puteau, dar' câmpiile erau devastate și satele prefăcute în scrum și cenușe ear' oamenii dela țeară erau siliți să se refugieze prin peșteri prin păduri sau prin trestiașurile apelor.

Ai crede, când citești s'au auzi povestindu-ți-se de acestea, că sînt fabule, dar', durere ele ne arată tristul adevăr.

Nu numai istoria ne păstrează amintirea acestor vremuri crude, ci vei afla și la popor reminiscențe în privința aceasta.

Eată două exemple:

În timpul domniei nobilului împărat Iosif II, care în alianță cu Țarevna Rusiei, Caterina II, se încurcase în război cu Turcia prin Ardeal se răspândi știrea, că Turcii vor să năvălească la noi în Muntenia, atunci îngenuchiată.

Ardelenii se îngroziră și între ei își Săcuii de pe valea Homorodului își aleseseră ca loc de refugiu peștera cea mare dela Homorod-Almaș. Aici voiau să se scutească sate întregi. De aceasta de astă-dată n'a fost lipsă, deoare-ce cu Turcii s'a încheiat pace, dar' casul e caracteristic, căci el ne arată, că chiar și acum un secol Ardelenii se gândiau a-și părăsi satele și avutul lor, ca să scape abia cu viața.

Sau alt exemplu, care privește timpurile mai vechi, „mi-l-a povestit un moșneag de pe Câmpie. El auzise din bătrâni, că pe vremile, când năvălau în Ardeal Căpăanii (Tătarii), sătenii se ascundeau prin păduri și prin trestiașuri, de cari pe acele vremuri erau mai multe ca acum.

— Și știi ce făceau Căpăanii cei grozavi? — Îmi zise bătrânul — dacă găsisau satele deșerte de oameni, le dădeau foc, de se roșia cerul de para focului, încât seara și noaptea se părea a fi o mare de sânge, apoi se puneau la pândă și pândiau după paserile libu(*), cari au obiceiul a se învîrți în cerc pe lângă locul din trestii, unde se află oameni și astfel le aflau ascunzișurile și năvălau asupra lor pe neașteptate, de-i prindeau și-i chinuiau.

Din acestea poți vedea, ce timpuri grele au avut moșii și strămoșii nostri și ce puțină stabilitate era pe atunci. Eată cauza pentru care la noi nu s'au putut cultiva artele și știința.

Am amintit acestea în treacăt, ca să nu-mi bagi de vină, dacă în scrisorile mele ce vor urma, îți voi descrie mai mult raritățile și creațiunile naturii din Ardeal și nu mă voi ocupa cu opere de artă, de cari noi nu prea avem. Chiar începutul îl voi face cu Cheia-Turzii, cu această minune a Ardealului și cu regiunea ei încântătoare, pe care o cercetează și admiră străinii, au gloriificat-o scriitorii și poeții, ear' eu, îți marturisesc, am îndrăgit-o atât de mult, încât nu trec o singură vară, să nu peregrinez la ea, ca să-mi odihnesc în sinul ei virgin și solitar cel puțin pe câteva ore sufletul, obosit adese de miseriile vieții de toate zilele.

Alba-Iulia, Noembrie 1895.

Silvestru Moldovan.

Lupta în comitate.

Arad, 26 Nov. 1895.

„*Arad és Vidéke*” de astăzi aduce știrea, că comisiunea verificatoare din comitat și-a ținut ieri ședința.

Au intrat treisprezece proteste, slujbașii domniei protestară de-ardulul alegerile noastre ear' noi am protestat alegerile cercurilor săvârșite prin abuzurile puterii administrative descrise în coloanele „*Tribunei*”. Și s'a nimicit alegerea din cercul II, Pecica în care erau leși: Dr. George Popa, Ciorogariu, Dr. Barb și N. Barbura, și din cercul Sâmbătenilor cu G. Popa, Aurel Suciu, Fabrițiu Manuilă și solgăbireul, ambele pe motivul, că s'au vîrît în urnă mai multe sedule — cu 1 — 2 — decât votanți erau. Aceasta este manevra mișelească a comitatului nostru. Când un partid se vede în minoritate aruncă pe furie în urnă în loc de o sedulă, două, și comisiunea rectificatoare a aflat de cuvîntă a lua în socotină această mișelie.

Alegerea din Pecica a protestat-o dascălul român Eftica János, căci căzuse dînsul și solgăbireușul, Tit Vuculescu, care se vede a fi uitat prea de timpuriu de mămăliga din Șoimuș, și prea l'a înăbușat papricașul. Dar' povestea vorbe: „trec mere trec pere și Titul se poate preface în „tyuty”, dar' apoi a lor să și rămână.

*) Paserea libuț în Bucovina și România se numește nagat. Tradiția cu Căpăanii o are și S. Fl. Marian, în „*Ornitologia populară rom.*” t. II. p. 285. (Nagatul).

Dintre alegerile atacate de noi nu s'a verificat cea din Bêrzova, ci s'a ordonat cercetare.

Astfel dar' din centru Dr. G. Popa s'a pierdut ambe cercurile, Suciu și Cîtorogaz încă rămân verificați pe celelalte cercuri unde au fost aleși.

Toată lumea românească s'a bucurat de pierderea elementară cu care poporul a pășit la urnă. Numai în „Delamurș“ s'a spart gura, și „și-o storce în nru! 247 al „Dreptății“ căci cum, cum, nu, „Mangra câștigă cu „Dela“ sau patria, ear' pacla divanului lui „Delamurș“ se motocosește, și pleiada celor mai agili luptători din Arad stă tot la poarta nouă.

Vom rectifica dar' cântecul lui „Delamurș“ așa:

Divanul tot divânește,

Și nimic nu isprăvește.

„Delamurș“ își destăinuiește surprinderea că „nici unul din'tre cei aleși n'a fost protestat“. Și întreabă dar' amicul cu spirit „care dialogisează, că ce va să zică aceasta, dar' nici omul „cu spirit ager și pătrunzător“ nu-l știe de deslușire.

Actele demonstrează, că nu numai s'au făcut proteste contra noastră, ci că s'au nimicit cercuri întregi. Ei vezi domnule „Delamurș“, te-ai sfecilat al naibei, lapăda-te de spirital marelă, căci vezi, că ori e hăbăuc ori fals, ori și una și alta, și te poate încurca în lațe și mai mari.

Cu păcala spiritului ar mai fi cumva, dar' domnul „Delamurș“ afirmă și dela sine, că „Din cauza, că numai „tribunetii“ au intrat în luptă, mai multe cercuri curat românești s'au pierdut, fiindcă nu toți vor să asculte de părintele M a n g r a.

„Aceștia ori n'au mers de loc la votare comune întregi au rămas acasă), ori au votat cu alții“. Pe când faptul e, că dl „Mangra“ și soții sei de principii politice au fost toți aleși în mod demonstrativ unui număr câte în două cercuri, și unde au căzut căderea înșiși a fost o învingere morală, căci în acele cercuri a fost mai mare acțiunea ce o dovedește numărul voturilor, cari până-oară în cercul Iosășelului se urca până la 370.

N'au mers însă de loc la votare (comune întregi au rămas acasă), ori au votat cu alții“ în cercurile, în cari au fost candidați dl „Delamurș“ și soții sei de principii. Căci s'au permis dl „Delamurș“, d-sa încă a participat la conferința părintelui Mangra, a și fost că „și dînsul și soții sei de principii din „Dela“ din casă, din gremiul consistorial, și tocmai în cercuri, cari aveau legături personale, deoare-ce parola era să ne manifestăm solidari în fața sistemului dominant. Logic așteptăm acum lucrul, oare din averea noastră față de Mangra „n'au mers deloc la votare (comune întregi au rămas acasă) ori au votat cu alți candidați, chiar și numai aleșii din cercurile în cari era „Delamurș“ și soții sei candidați, ori numele lui „Delamurș“ a a soților sei n'au întințuit la alegători sunet. Îți iert însă și această motocosală logică, dle „Delamurș“, căci *errando discimus* vei mai învăța nițică logică și te vei curăța (dle Dr. Vuia!)

Chestia la tot cazul e cel puțin deslușită, domnule „Delamurș“. Fapt complit însă e, că d-ta ai știut că toți frunțașii din centru, cari au legături în afară, fără deosebire de colorii, începând dela marele sfetnic consistorial Ignatiu Pop, până la marele președinte al divanului din cafenea diocesana Dr. G. Vuia și agiul membru al casei Dr. Ioan Suciu, au fost candidați, și cătă Dr. I. Suciu, care singur nu e aderentul părintelui Mangra și ales. Nu găsesc dar' nici aici sfășiere nici „patimă vanitoasă“, ci „sfășiere“, din crufare nu zic mai mult, găsesc numai în spiritul d-tale, dle „Delamurș“.

Dar' să curmăm ca să nu atingem corzi mai delicate. Sîntem oameni.

Bela.

Lecție guvernului.

(Din parlamentul unguresc.)

În ședința din 26 l. c. s'a întemplat în parlament un lucru, care atestază desinteresarea și destrăbălarea cărmărilor nostri. Fiind ședința de încheiere în chestiunea bugetului, și obiectul prea puțin interesant pentru domnii deputați, aceștia — în special guvernamentali — au început rînd pe rînd a eși din casă. Agrigul Polonyi, folosind momentul a făcut propunerea, că fiind foarte puțin deputați guvernamentali prezenți, și explicându-se aceasta din faptul, că domnii aceștia sînt eșofați și ostensiți de discușiune — să se facă o pauză de vre o cîteva zile, în cari ședința să nu se țină.

Insistînd însă mulți pe lângă el, îndeosebi Ugron, își retrase propunerea, motivîndu-și retragerea cu aceea, că prin propunerea sa numai o lecție a voit să dea „măritului“ guvern.

CRONICĂ

Sibiu, 28 Noembrie n.

Semnele liberalismului. Demoralizațiunea și corupțiunea capitalei țării noastre se ilustrează viu prin următoarele date: În cele două institute corecționare de acolo sînt cu totul 1169 de înțemnițați, cu toate-că „în-căperile“ sînt destinate numai pentru 700. Sucreșcența zilnică oscilează între 10 și 14. Cum se va prezenta astfel capitala la „Mileniul“ mult așteptat?

*

Din faptele lui Bánffy. Ministrul-președinte Bánffy, sîntem siguri, face epocă în politica maghiară. Este ce e drept un om de o cultură „europeană“, — numai că e teribil de sgărcit în manifestarea culturii acesteia și după-cum știm sgărcitul mult perde din valoarea socială prin însușirea sa. Astfel și dl Bánffy bîr-ó! Mai deunăzi a păt-o! În o discuție diplomatică, în fața supușilor sei semizei, „și-a arătat multilateralele sale cunoștințe diplomatico-geografice, susținînd dogma: că Kopenhaga este în Austria. Președintele casei, Szilágyi: „Greșești, dle, Kopenhaga este în Danemarca“. Bánffy: „Mie-mi spui? Kopenhaga este în Austria, s'a gătat!“ Sîracul Bánffy, cum se joacă cu globul pămîntului.... Una la mîna! Să înregistrăm însă una și mai și! Vă aduceți aminte, că mai deunăzi a fost interpellat „rarul“ președinte în chestia orientală ce astăzi preocupă toate cercurile politice. Dl președinte a răspuns, că față de Turcia, se va mîsa a susține statul *ante-guo*... asta s'ar numi politica înaltă a lui Bánffy. Și ce se vezi? Policii încantați, trimis călduroase mulțumiri „ministrului-președinte al națiunii-surorii“... și se vezi minune, el le ia în serio. Își croește drumul Bánffy, când azi-mîne îi vor cînta de ducă, îi sta deschisă calea spre orient, unde își va întocmi pasajul! Succes bun!

*

Adăugire. Dnii Z. Murășianu și N. Todea, președintele și notarul Reuniunii învătorești din cercul Sas-Sebeș, ne roagă să spunem, că cuvîntul de „urgisit“ la adresa „individului Manegut“ nu domnia-lor l'au pus în declarația ce ni-au trimis spre publicare. Așa e. Adăugirea cu acest epitet am făcut-o noi. Chiar declarația încălțată de dnii sus numiți este de altfel o dovadă, că protopopul cu pricina nici nu este de altmîntre în destul taxat, când i-se dă un epitet atât de blînd.

*

Tîrg cu femei în — Ungaria. „Vaterland“ publica, în traducere nemtească, circularul avocatului „millenar“ Zaborzky Gyula din Felső-Eör, către colegii sei în Cisleithania, circular, care dovedește că comerțul cu femei s'a început deja în toată forma, sub domnia legilor liberale-păgane. Eata cuprinsul circularului: Felső Eör, 1 Noembrie 1895. Tekintetes és igen tisztelt kollega úr! Răspunzînd la numeroase întrebări ce-mi sosesc (???) am onoare a vă comunica următoarele: Supuși austriaci și soții, cari au fost despărțiți în Austria, pe cale judecătorească, dela masă și pat, și cari din nou ar dori să se casătorească cu alte persoane, în mod valabil și pentru Austria, vîind a se uni în casatoria civilă și bisericească, sau eventual numai în cei dintîi chip, în Ungaria, pot să se folosească de mijlocul meu. Informațiunile necesare le dau dacă mi-se va anunța: 1. Vîrsta persoanei divorțate. 2. Terminul, când a devenit valabil verdictul de divorț, adus de respectivul tribunal austriac. 3. Căuzele divorțului, cuprinse în verdict. 4. De când divorțul traversează fiecare deosebit. În schimb informațiunilor amănunțite (osteneală și cheltuieli) cer un ouar de 5 fl. (10 coroane), care sumă trebuie depusă odată cu întrebarea. Cu stîna deosebită etc. Zaborzky Gyula. Și aceasta va fi bună pentru alaiul millenar.

*

Emanciparea femeilor. O foaie oficioasă surprinde lumea cu știrea, că în curînd și la noi vor fi emancipate femeile, dîndu-li-se posibilitatea de a face carieră, completându-și studiile la universități. Dl Wlassics, ministrul de instrucție, — după-cum se anunță — va publica în curînd o înaltă instrucțiune, ce va norma primirea studenților în aulele universităților. Spre acest scop se vor introduce în școalele superioare de fete și studii limbilor clasice. Referitor la bacalaureatul fetelor se vor lua dispozițiuni excepționale. Ele vor fi admise însă numai la facultățile de filosofie, medicină și farmacie.

*

Matriculant scandalos. Toate foile maghiare sînt scandalizate de purtarea conducătorului matriculelor civile, Horváth Ernő din B a n h i d a, care și ca notar cercual, nu odată a dat dovezi despre purtarea sa contra legilor și o ne mai pomenită grobianitate. În 24 l. c. s'a înfășoșat înaintea lui oare-care nuntăși din Gala-de-jos, ca să ceară conducerea datelor de căsătorie în matricula civilă. Fiindcă mireasa s'a înfășoșat în veștiminte simple, fără ceva podoabă și cunună pe cap, matriculantul s'a infuriat. N'a voit să primească datele, ci trăgîndu-le su-dălmî murdare, a scos din cancelaria nuntăși și n'a voit a primi datele. Așa fiind bieții țărani, cari au făcut toate cheltuielile împreună cu asemenea ocaziuni, n'a putut ține nuntă. Matriculantul le zise: Voi marhe, știu că tot în dosul popilor valahi v'îmbulziți. După-cum aflăm, s'a pornit cercetare contra acestei bestie, care s'a purtat cu atîta furie. Ce isprăvi va face ministrul de interne, sîntem curioși să știm.

*

Proces de presă. „Lumina“ din Giula, organul (acum în scitare) dlui D. Voniga în curînd va fi trimis înaintea tribunalului din Oradea-mare pentru articolul: „50

fl. sau ispita descălților confesionali“ — publicat în nr. dela 16/28 Maiu a. c.

Eată articolul:

„De curînd a distribuit statul pentru a. c. remunerațiile de câte 50 fl. învătătorilor confesionali, cari s'au distins și se disting întru instruirea elevilor în limba maghiară mai mult, decît cere legea.

„Foia oficială „Nt. L.“ în nru. seu mai nou înregistrează numele învătătorilor vrednici de această remunerație.

„Între alții aflăm și numele dlui Iosif Ivan, inv. în Giula-germ. care s'a distins prin simfîmintele sale patriotice și la 3/15 Martie benchetînd cu frații sei jidani până la cele din urmă...

„Acest vrednic învătător e mîndru de acest onor primit (sărbătorește. Red „Luminei“) și nici se sfîșie a se lăuda între ai sei cu această distincție.

„Iubitule popor român! trăiești în zile de lumină și nu este iertat să treacă pe dinaintea tă lucruri neobservate.

„Învață a-ți cunoaște învătătorii, căci mulți sînt slabi de așger și atunci, când dela ei aștepți bună îngrijire de mîlăditele tale, singuri ei le învenolează, și lacomi pentru 50 fl. uită de onorariul lor de 300—400 fl. ce tu cu cruntă sudoare îl poți plăti, uită de înalta lor misiune și uită de fericirea neamului, ca vrednici să se facă de răsplata străină. Și pentru care ușor vor uita de „Mult e dulce și frumoasă limba ce-o vorbim“ nu însă de „Talpra Magyar“ și „Kossuth nota“.

„Eată la ce păcat, dupăcare va urma blăstăm și osînda neamului, duce lăcomia pe unii dintre învătătorii nostri“.

Pentru publicarea și cuprinsul acestui gîdălos articol dl D. Voniga, redactorul „Luminei“ înaintea judelei de instrucție din Giula a declarat că primește răspunderea.

*

Hymen. Domnișoara Lucreția Angelescu și dl Petre Lucaci, inginer, anuntă cununia lor, care va avea loc Duminecă în 19 c., orele 7 și jum. p. m., în biserica catedrală a episcopiei din Rimnicul-Vilcei. Felicitările noastre călduroase!

*

Partidul poporal catolic este numele celui partid, pe care l'au întemeiat deputații eșiți din grupul Hohenwart, din incidentul afacerii Lueger. El este compus din 15 deputați; alți 2 se vor alătura probabil în curînd. Președintele noului partid este Dipauli.

*

Pregătiri? „Timpul“ din București scrie următoarele: Sîntem pozitiv informați că dl general Budișteanu, ministrul de război, va prezenta un budget încărcat cu două milioane peste cel actual. D-sa îndată după deschiderea parlamentului va cere apoi două credite: unul de 20 milioane pentru completarea armamentului și altul de 40 milioane sub denumirea de tesaur pentru război.

*

Fortună. Din Constănța ni-se scriu următoarele: Ploaia și furtuna de Vineri au fost așa de mari cum rare-ori se vede în această regiune. — Trenul de cea zi a întârziat cu două ore din cauza inundațiunii dela Murfatlar. Valurile mării sînt așa de tari încît sosind ieri trei vapoare n'au putut intra în port, ci stau în adîncul mării. — Numai vaporul Meteor, venind din Constanța, a putut intra în port. Ploaia a continuat și ieri. S'a făcut o sumă de stricăciuni în partea de sus a orașului.

*

Inundații. Ni-se telegrafează din Salina, că partea ost-vestică a orașului este inundată, în urma umflării apelor Dunării și ale Mării-Negre.

*

Alexandru Dumas, vestitul scriitor, s'a bolnăvit; el suferă de congestiuni cerebrale; doctorii cred că el are un absces în creier.

*

S'a pierdut. Un căne de colorie surie de 3—4 luni s'a pierdut Duminecă în 24 l. c. st. n. Adîtorul cănelui din chestiune este rugat a se adresa la tribunalul militar (strada Sării nr. 1), pe lângă o remunerație convenabilă.

*

Posta redacțiunii.

Dlul Damaschin Medrea, învătător poporal, l'iteu. Dacă n'a cerut, n'are drept. — La vîrsta de 24 ani. Dlul D. Popovici, Cuvînt. Pretorul nu are acel drept. Dacă o face, calcă legea. Trebuie pîrit la comitat ori ministru de interne.

Sile, în A. I. Ce am primit despre alegeri, am publicat t. t. Darea de seamă și mulțumita publică așteaptă să i vină rîndul. Avem multe de tot și nu am putut să le dăm dramlui, din cauză, că avem material mai interesant pentru cetitori. Încolo mulțumiri și salutări cordiale.

SERVICIUL TELEGRAFIC

al „TRIBUNEI“.

Budapesta, 28 Noembrie n. Comisiunea de imunitate s'a înțeles cu toate voturile afară de unul, că în cazul de imunitate al deputaților croați Frnković și Ielacici nu este nici un fel de vătămăre a dreptului despre imunitate.

Paris, 28 Noembrie n. Alexandru Dumas a murit aseară.

Bibliografie.

A apărut în editura librăriei Carol Müller din București: „*Biblioteca pentru toți*“ Nr. 23 și 24 „Din viața meseriașilor“, nuvele de Ioan Popovici-Bănățeanu, volum care cuprinde în 2 numeri (23 și 24) nuvelele admirabile ale unui scriitor bănățean mort din nenorocire tînr de tot. Despre viața și talentul seu vorbește cu mare competență în prefața acestui volum Dr. Titu Maiorescu.

Volumul viitor din Biblioteca pentru toți va fi „*Povestea vorbeii*“ de Anton Pann, vol. II.

La Institutul Tipografic în Sibiu se află de vînzare următoarele noutăți musicale:

Ai plîns și tu v'odată? Romanță pentru voce și piano de Ernest I. Alexandrescu fl. —.50
Nu înțeleg. De E. I. Alexandrescu „ —.50
Pictorial! De E. I. Alexandrescu „ —.50
Un fir electric. De E. I. Alexandrescu „ —.75
L'Affection. Polca franceză p. piano de C. D. Belortu „ —.50
De Braila la Gènes. Galop pentru piano de C. D. Belortu „ —.50
Sîrba Bucureștilor, pentru piano de Ioan D. Burlan „ —.50
Sîrba Bucureștilor, pentru voce și piano de Ioan D. Burlan „ —.50
Didi. Polca mazarca pentru piano de Ioan D. Burlan „ —.75
Isvorul. Romanță pentru voce și piano de Dimitrie St. Cristide „ —.50
Linște. Vals pentru piano de Dimitrie St. Cristide „ 1.—
Am plîns. Romanță pentru voce și piano de Alphonse Cirillo „ —.75
Singurătatea. Romanță pentru voce și piano de Alphonse Cirillo „ —.75
Claire. Polca pentru piano de Alph. N. Ochialbi „ —.25
Institutele-Unite. Vals pentru piano de Carol Decker „ 1.—
Sîrba Bucureștilor, pentru piano de Const. Dimitrescu „ —.50
Sîrba mirilor. De C. Dimitrescu „ —.50
Iubileul. Marș de Gh. Fotino „ —.75
Surorile. Hora de Gh. Fotino „ —.50
Elisa. Polca franceză de G. Ionescu „ —.50
Zéphir. Polca mazarca de G. Ionescu „ —.75
Souvenir de Zürich. Polca mazarca de Anton Kneisel „ —.50
Pas de quatre original. De Mayer Lutz „ —.50
Gavotte de la Princesse „Marie“. De Michel Margaritescu „ —.75
Les beaux yeux. Valse pentru piano de Mathilde Mironescu „ 1.—
Teranța. Cîntec poporal pentru voce și piano de Costache Moinaru „ —.50
Hora înfrîntării, pentru piano de P. G. Nițescu „ —.75
La tine copilă dragă. Romanță de Droianu „ —.50
Toujours avec argent. Polca franceză pentru piano de Sig. Paulmann fl. —.50
La blonde. Polca mazarca pentru piano de Sigismund Paulmann „ —.50
Turda. Marș patriotic de Paulmann „ —.50
Hora reginei. De Sigis. Paulmann „ —.25
Sîrba papușelor. De Sig. Paulmann „ —.25

La comanda din afară să se adaugă pentru porto postal totdeauna încă 5 cr., ear' pentru expediție recomandată 2 cr. v. a. Pentru siguranța expediției se recomandă modalitatea din urmă.

Călimdarul zilei.

17/29 Noembrie 1895.

Julian: Pr. Grigorie Ep. N.

Gregorian: Saturnin.

Soarele: răsare 7.39 apune 3.56 m.

Buletin meteorologic.

Sibiu, 28 Noembrie n. 8 ore dimineața.

Presiunea atmosf. în mm. (Mediul lunar 755.9)	Temperatura după Celsius	Maximul și minimul de temperatură	Direcția vîntului
Observată	Diferența din presință		
725.4	—4.2	—2.7	—2.2—6.0

Din țeară 27 Nov. n. 7 ore dimineața.

Stațiunile	Presiun. atmosf. în mm.	Temperatura Celsius	Vîntul direcția	tîră
Budapesta . . .	760	+ 11.9	N	8
Sătmar . . .	760	+ 15.2	SO	2
Cluj . . .	753	+ 17.0	V	2
Orșova . . .	—	—	—	—
Arad . . .	76	+ 9.8	—	—
Panciova . . .	761	+ 18.0	V	2

Sosiți în Sibiu

În 28 Noembrie n. 1895.

Hotel „Împăratul Romanilor“. Heitiger, privatier din Tîrnava-mica. Stamm din Brașov, Schönfeld, Apelles cu soția și Zeitler din Viena, toți comercianți.

Hotel „Neurhrer“. Csicsansky, Löhrl și Hausenblaus, toți voiajori din Viena.

Teatru orășenesc în Sibiu.

Sămbătă, 30 Noembrie n. 1895:

„Boccaccio“.

Operetă în 3 acte.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 26 Nov. n. 1895.

Sămînțe	Calitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr. dela	Calitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr. dela
Grâu				
Bănățenesc nou	75	76	76	5.70
Grâu dela Tisa	75	76	76	5.80
Grâu „Pesta“	75	76	76	6.00
Grâu de Alba-Reg.	75	76	76	6.70
„Bacfa“	75	76	76	6.80
Grâu ung. de Nord	75	76	76	6.05
Sămînțe, vechi ori noue				
Săcără		70—72	5.65	5.70
Orz	de nutreț	60—62	5.80	6.—
„	de vinare	62—64	—	—
„	de bere	64—66	—	—
Orșă	—	89—41	6.40	6.70
Cucuruz (porumb)	bănăț.	76	6.75	6.80
„	de alt solu	76	6.—	6.05
Meiu Hrică	—	—	6.—	6.60
Grâu	Sept.-Oct. Mart.-Apr.	7.01	7.08	
Cucuruz	Maiu-Iun. Iuliu-Aug. Mart.-Apr.	6.19	6.21	
Orșă	—	6.20	6.22	
„	—	5.79	5.81	
Produse diverse				
Săm. de trif.	Lucernă ungurească	35.—	40.—	
„	roșie	55.—	60.—	
Oleu de rap.	rafinat	—	—	
Uns. de porc	dela Pesta	53.—	54.—	
Slănină	dela țeară	48.50	49.50	
„	svîntată	58.50	54.50	
Său	afumată	—	—	
Prune	—	—	—	
Lăctar	slavon, nou	18.25	18.75	
„	bănățenesc	17.—	17.50	
Miere	brută	—	—	
„	galbină străcurată	—	—	
Ceară	de Rosenau	—	—	
Spirit	brut	—	—	
„	Drojdițe de spirit	—	—	

Cursul pieței din Sibiu.

Din 28 Noembrie n. 1895.

Hârtie-monetă română	Cump. 9.51	vînd. 9.55
Lire turcoști	10.50	10.60
Imperiali	9.58	9.6
Rubie rusești 100 à	127	129
Galbeni	5.64	5.70

Bursa din Budapesta.

Din 26 Noembrie n. 1895.

Renta de aur ung. 6%	128.50
„ de aur ung. 4%	99.45
„ ung. val. cor. 4%	126.70
Imprumutul căilor ferate ung.	123.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	123.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	109.—
Bonuri rurale ung.	98.—
„ croate-slavone	98.75
Obligațiunile desp. regalilor	101.25

Nr. 925/895.

[3260] 2-2

Nr. 1813/1895

[3261] 2-3

Concurs.

Devenind vacant postul de moașe în comuna Boița, pentru ocuparea aceluia prin alegere se escrie concurs, cu termen până în 15 Decembrie a. c.

Doritoarele de a concura la acest post au a-și așterne rugărilor lor subscrisiei primării până la termenul arătat, prevăzute cu documentele de lipsă.

Emolumentele:

1. Salar . . . 50 fl. v. a.
2. Bani de cuartir 20 fl. v. a., și
3. Taxele statore prin statutul despre moașe.

Boița, în 24 Noembrie 1895.

Primăria comunală:

P. Indrieș, Nicolae Potoran.
not.**Publicațiune.**

Cine voește să cumpere o moară cu 3 petri minată (purată) de un locomobil cu putere de 10 cai, două petri în periferie de 36 țoli, ear' una în periferie de 30 de țoli. Moara se află pe hotarul comunei Lopadea-maghiară (Magyar-Lapád), și se vinde din cauza neînțelegerilor ce s'au ivit între 3 părtași. Condițiunile de vânzare se pot afla la

[3122] 7-10

Mihail Radu,

proprietar,

în Szász-Ujfalú. p. u. Nagy-Enyed.

Publicațiune.

Se aduce la cunoștință că dreptul de vamă la morile comunei Sebeș-superior se va da în arandă pe calea licitațiunii publice plus oferentului la 12 Decembrie 1895 ante amezii la 10 ore în cancelaria comunei Sebeș-superior pe termen de 3 ani, începând din 1 Ianuarie 1896.

Prețul strigării este suma de 791 fl. după care este a se depune un vadiu de 10% înainte de licitațiune. Condițiunile de licitare se pot vedea în cancelaria comunală în fiecare Luni și Joi până la ziua licitării.

Sebeșul-superior, 14 Noembrie 1895.

Antistia comunală:

Ioan Tatan, Fogarasi,
jude. körjegyző.**INSTITUT TIPOGRAFIC în SIBIU.**

A doua edițiune

din

ȚINEREA VITELOR

de

Eugen Brote,

president al „Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiu”.

Prețul unui exemplar 12 cr. v. a.

Pianuri, armoniuri, reparaturi și acordări

se execută în cel mai solid mod și se furnizează sub garanție de mai mulți ani de câtră

F. A. KAUFFMANN,salon de pianuri și atelier de reparaturi,
Sibiu, Piața-mică 13, Piața-Huet 13.

În deposit se află pianuri: „Belehradek, Reinhold, Raesse, Tintz, Tomaschek și Wlizek”, armoniuri: „Wilux și Wite, d. W. Kare”.

Orgă-armoniuri pentru biserici mai mici și capele asemenea se află în deposit.

[2256] 21-32

Oroloage, lanțuri de oroloage, giuvaere, prețioase, de aur și argint, provăzute cu marca oficiului reg. ung.

Cel mai mare și mai frumos deposit

de tot felul de oroloage bine regulate. Numai oroloage veritabile elvețiene cu prețuri à la fabrică numai pe lungă plătire în bani gata în

atelierul de orologerie

a lui

IULIU ERŐS,

Sibiu, strada Cisnădiei nr. 3.

Oroloage remontoar de argint pentru bărbați și femei cu și fără capac dublu 7, 8, 9—10 fl.

Oroloage remontoar de nikel pentru domni veritabile elvețiene 3 fl. 50 cr., foarte fine, cu marca Urania 5—6 fl.

Oroloage remontoar de nikel pentru domni veritabile elvețiene cu capac dublu 5 fl., foarte fine marca Urania fl. 5.50.

Oroloage rusești de argint veritabil de tula 9 fl., cu capac dublu și încrustate cu aur, anker 15—16 rubine 12—20 fl.

Oroloage remontoar de aur pentru dame cu sticlă de cristal 15 fl., cu capac dublu (masiv) împreună cu cutia 20 fl.

Oroloage remontoar anker de argint pentru domni cu capac dublu foarte masiv, toate 3 capacele de argint 10—16 fl.

Oroloage remontoar anker de aur pentru domni cu sticlă de cristal cu capac dublu 22—30 m. împreună cu cutia dela 30—37—50 fl.

Oroloage bune de părete, închise, cu mecanism de bătut mergând 36 oare, cu gravură frumoasă, veritabile de Schwarzwald 3—4 fl.

Deșteptător veritabil american în căsule de nikel cu și fără dată, deasemenea foarte bune 2—3 fl.

Orologiu cu pendul veritabil vienez, tras odată merge 8 zile, cu și fără mecanism de bătut 10—13 fl.

Lanțuri de argint și brățare pentru doamne dela 1 fl. 50 cr. până la 4 fl., inele de argint și double 30—80 cr.

Cercei de aur cu brilliant simili frumos împreună cu cutia 4 fl. 50 cr., cu diamant veritabil 22—36 fl.

Lanțuri de argint bărbătești pentru civili și militari dela 2 fl. până la 4—5 fl., medalion de argint dela 30 cr. în sus.

Inele de aur bărbătești și femeiești dela 5—10 fl., lanțuri de aur femeiești 11—24 fl., bărbătești dela 25—50 fl.

Afară de cele sus amintite am tot felul de articli de acest soi precum și

mărfuri optice

Ochelari numai cu sticlă fină de cristal dela 40 cr. până la 14 fl., de oțel, nikel, double și aur.

Comandele din afară, indicând numărul sau trimițând sticla cea veche se execută bine și repede în mod specialist.

Lorgnete, ochianuri de câmp 4 fl. 50 cr. — 13 fl., foarte fine achromatice.

Reparaturi de oroloage și obiecte optice se execută în modul cel mai conștientios, bine și ieftin.

Mărfuri neconvenabile se schimbă în decurs de opt zile sau la cerere se înapoiază banii. Împachetarea se compută în prețul speșelor proprii, la comande de oroloage cu pendul rugăm a se alătura 5 fl.

Oroloage de buzunar dela 2 fl. 50 cr., până la specialitatea cea mai excelentă am de tot soiul în deposit, de aur, de argint, nikel, albe și de goldin. (Un orologiu goldin cu capac dublu, cu căsule foarte frumos gravată 6 fl.)

Rugându-mă pentru comande cât de multe, semnez cu toată stima

IULIU ERŐS,

Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3

[8] 17-52

Pentru oroloage nouă și reparaturi garanție cinstită de 2 ani!

Numai fabricatele cele mai fine, serviciul cel mai solid și conștientios!!!

Diplomă de onoare.

Institut Tipografic T. L. Albini, Sibiu.

Diplomă de onoare.

Se recomandă a executa următoarele:

OPURI și BROȘURI

Placate

BILETE DE LOGODNĂ și DE CUNUNIE

Carte și epistole

Circulare și preț-curenturi

Note

Mare deposit

de cuverte, cerneală, recușite de scris,
ceară de pecetluit etc.Comande din afară
se efectuesc repede.

Bilete de vizită

după plac și cerere

Mare deposit

de hârtie de scris și concept, precum și hârtie fină
de epistole
cu plicuri în casete.**Biblioteca populară a „Tribunei”**Diferite cărți științifice și literare
Elegant legate sau broșurate.**Dicționar**

român-german și german-român.

Prețuri foarte moderate.

Strada Poplăcii Nr. 15.

Librărie românească în Sibiu

Strada Poplăcii Nr. 15.